

Et innspill i strukturdebatten

Under arbeidsprogrammets pkt. 5.1. er det ført opp et tiltak som lyder: «Vurdere om nåværende organisering av foreningen samsvarer med medlemmenes behov». Et høyst prisverdig tiltak som egentlig burde være en kontinuerlig oppgave for foreningens ledelse. Vurderingen burde også gå på om organiseringen også samsvarer med foreningens behov.

En organisasjons struktur og arbeidsform bør egentlig være under kontinuerlig vurdering. Samfunnet og verden rundt oss er i stadig endring, noe som utvilsomt påvirker både medlemmene og den forening de er medlemmer av. Og som stiller stadig nye krav til en forening som ønsker å være en effektiv organisasjon og et troverdig talerør for sine medlemmer.

Det er derfor med stor interesse jeg imøteser hvilke vurderinger og konklusjoner hovedstyret vil komme til på dette området. Ikke minst fordi undertegnede gjennom et langt foreningsliv nettopp har vært særlig interessert i hvordan vi organiserer og driver denne foreningen vår. Jeg kan heller ikke dy meg for å komme med noen innspill og synspunkter i sakens anledning.

Organisasjonsendringer lager alltid bølger og debatt i en forening. På 90-tallet satte NTF ned en gruppe bestående av Arild Vangstein, Per K. Sundnes og undertegnede, som skulle se på NTFs struktur. Vi fremla en rekke kontroversielle (men selvfølgelig gjennomtenkte og velbegrunnede) forslag. Hvorav de fleste ble vedtatt og som NTF har hatt stor nytte av. Jeg vet ikke hvor mange styrer og råd vi la ned, det var i alle fall ikke få, men jeg gad se det menneske i dag som savner et av dem.

Men ett forslag fikk vi ikke gjennomført, og det var forslaget om toårige representantskapsperioder, hvor representantskapsmøtet i mellomvalgår skulle erstattes med et utvidet for-

mannsmøte. Forslaget var selvfølgelig kontroversielt, og det daværende ordførerkollegium tok det nærmest som en personlig fornærmelse... Men realiteten er at i representantskapsmøtet hvor dette ble behandlet, fikk forslaget 2/3 flertall. Problemet var bare at siden det var en vedtektsendring, krevdes det 3/4 flertall, og da manglet det noen få stemmer.

Siden NTF på ny skal ta en vurdering av sin organisasjonsform, mener jeg bestemt at det burde være grunnlag for å ta dette forslaget opp på nytt; hovedsakelig av to grunner.

For det første er det et faktum at representantskapsmøtene i et mellomvalgår har en temmelig tynn sakliste. Det har til tider vært problemer med å sysselsette representantene den tiden de har tilbrakt på møtet. Dette er dårlig ressursutnyttelse! Når NTF bruker hundretusener på å samle de fremste tillitsvalgte, bør utbyttet, både for NTF og den enkelte representant, være større enn å foreta en rekke pliktmessige avstemninger og så spise en bedre midtdag.

Den andre grunnen er den foreningspolitiske. Representantskapet er en tungrodd og formell forsamling. Det skal det være. Representantskapet er foreningens høyeste organ og skal treffe en rekke viktige beslutninger. Da må man være formell. Men foreningen trenger også et organ som på et friere grunnlag kan gjennomdrøfte større, prinsipielle saker. Og hvor hovedstyret samtidig kan føle seg sikre på at organet er så representativt at hovedstyret trygt kan basere sine vedtak på de holdninger som der kommer frem.

Vi har en rekke store sakskomplekser som NTF er nødt til å forholde seg til i årene som kommer. Spredning av tannleger, mangel på spesialister, forholdet mellom allmenntannlege og spesialist, trygd, etterutdanning, fasttannleger – listen er lang. Alle disse temaer

krever en skikkelig gjennomdrøfting, og da er en springende debatt under arbeidsprogrammet i representantskapet ikke tilstrekkelig. Ikke minst tidsmessig.

Spesielt hovedstyret vil ha nytte av en slik organisering. De skal hele året fronte NTFs holdninger mot omverdenen, og det er livsviktig at de har en trygg basis for sine standpunkter. Jeg bruker å kalle en slik møteform, hvor et representativt organ gir eksekutivorganet, hovedstyret, det verktøy og den plattform det trenger det kommende året, for et politisk verksted.

Så kan man kalle det hva men vil. En gang kalte vi det «Det store formannsmøtet». Men vi kan gjerne kalle det for representantskapet for min del. Hovedsaken er at man sørger for at innholdet blir noe annet enn man har i dag. Jeg ønsker hovedstyret lykke til med arbeidet.

Harald Jøstensen

Adresse: Boks 103, 8201 Fauske